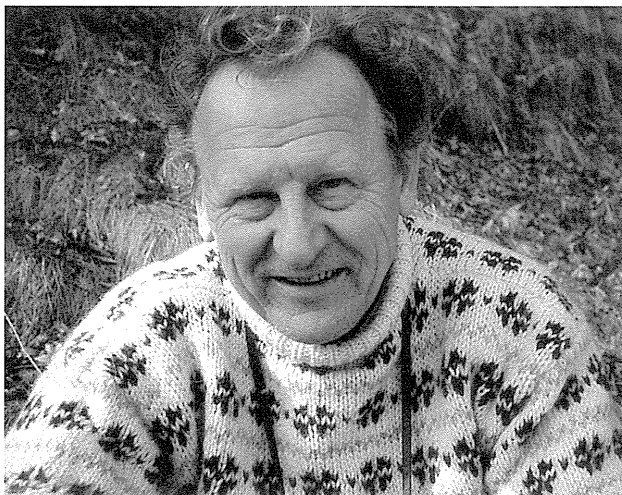

Personalia

Olvar Læssøe

27. juli 1928 – 18. oktober 1996

Olvar Læssøe var født i Randers og blev allerede i drengeårene begejstret for den lokale natur og fuglene. På faderens side var han beslægtet med den fra Slesvig-krigene berømte oberst Frederik Læssøe (1811-1850).

Efter søofficersuddannelse fulgte eksamen fra Handelshøjskolen i Århus og en kort tid som bogholder på Palsgård ved Juelsminde. Så begyndte Læssøe at læse til farmaceut, og hans eksamen blev så flot, at han nemt kunne have overtaget en prestigefyldt apotekerstilling. I stedet valgte han efter få år på apotek i Løgstør det frie liv som konsulent for et lægemiddelselskab, der solgte præparater til dyrlæger. Det var et arbejde, der både gav ham tid til fuglene og en stor mobilitet. Fra sit hjem i Løgstør, senere Stavn ved Nibe, Bjergby på Mors og senere Års, kunne han hurtigt i bil nå et hvilket som helst punkt i landet, når der rapporteredes om en usædvanlig fugl.

Gennem sit medlemskab af Dansk Ornitologisk Forening fra 1955 fik Olvar Læssøe hurtigt mange kontakter. Fra starten var han med i det nordjyske feltudvalg, en forløber for lokalafdelingen i Nordjyllands Amt, og i 1970'erne var han medlem af foreningens sjældenhedsudvalg.

Sin interesse for fugle dyrkede Læssøe med smittende engagement. For adskillige af os, der startede i Jylland i 1960'erne, var han en begejstrende og medrivende lærer. Men langt de fleste fugleture foretog han på egen hånd. Selv under de hurtige arbejdskørsler rundt til dyrlægerne bemærkede han alt, og efter en rutinepræget arbejdsdag sikrede hans fænomenale hukommelse, at han kunne skrive en komplet artsliste for dagen. I årtier var han en af de få danskere, der havde styr på fuglenes fænologi og relative hyppigheder i landskabet. Publiceringsmæssigt indskrænkede han sig til en række meddelelser om sjældnere forekomster, men mange landsdækkende eller regionale oversigter nød godt af hans iagttagelser.

Læssøes entusiasme og gåpåmod imponerede alle. Det samme gjorde hans evne til at huske alle relevante detaljer, og som feltornitolog var han en international kapacitet. Han rejste til næsten alle verdensdele, og ingen

kunne som han forberede sig til en tur i et nyt område. Udenlandsrejserne foretog han næsten altid sammen med sin hustru Jytte, især i de senere år.

Læssøe var vist den første, som nåede over 300 fuglearter set i Danmark. I alt nåede han at registrere 340, mens hans samlede liste for hele kloden var på over 5600 arter.

Om Læssøe kan med rette siges, at lykken står den kække bi. For kæk var han i alt, hvad han gjorde, ja nærmest rastløs og grænseoverskridende. Han var en af de første, der her i landet begyndte at bruge bilen både som transportmiddel og som skjul ved iagttagelserne. Undertiden kunne hans ligefremme facon virke provokerende på mere polerede omgivelser. Jeg husker, hvordan han i mange år morede sig over en oplevelse med DOFs kendte ekskursionsleder og hovedbestyrelsesmedlem, gresserer C. A. Blume. Under en jyllandstur i 1960'erne kom Blume på besøg hos Olvar og Jytte i Stavn. På det tidspunkt var Læssøe endnu en ivrig jæger, og middagsmadden bød som så ofte på lækkert tilberedt fuglevildt med udsøgt rødvin til. Efter hovedretten priste Blume i høje toner det velsmagende måltid og spurgte, om det det lækre fuglevildt var Fasan eller Agerhøne. Med sit sædvanlige drengede grin kunne Læssøe da bemærke, at det så sandelig var efterårsfede Brushøns og Tredækkere fra engene nord for Ulvedybet. Herefter mistede gæsten lysten til dessert.

Faktisk var Læssøe så hurtig og sikker i sine feltbestemmelser, at han under bekkasinjagt på forhånd kunne meddele, at nu ville hunden apportere en Tredækker. På det punkt adskilte han sig fra flertallet af danske jægere, der slet ikke evnede at bestemme de mange arter af vadefugle, som endnu i 1960'erne var jagtbare i Danmark.

Olvar Læssøe levede og åndede for vor klodes forunderlige natur, og for os, der kendte ham, vil hans engagement og indsigt altid blive stående som noget ganske enestående.

Poul Hald-Mortensen